

Rád jezdím opakovaně až pravidelně na několik – ne až tak mnoho - festivalů, které si cením za nějakou skutečnost vepsanou v jejich DNA. Ale taky jedu rád na festival, na kterém jsem ještě nikdy předtím nebyl. O českých folk a country festivalech si zrovna nemyslím, že to jde s nimi do kopce, spíš přesně opačným směrem. Přesto těch festivalů, kam bych se rád podíval a ještě jsem tam nebyl, je kupodivu tolik, že už to možná do konce života nestihnu. No, díky za to.

Letos jsem se konečně dostal na

Festival Na Ostrovech

, kterému dramaturguje a vůbec velí

Pavel Zajda Malina

, dle místní festivalové tiskoviny se na tvorbě festivalu podílí i jeho bratr

Pepa

(P.R.) a vůbec za ním lze zřejmě cítit vliv všech bratří Malinů. Koná se v údolí řeky Metuje, kousek po vodě od Náchoda – Bražce, u kultovní hospody Na Ostrovech, na jejíž výchovný vliv vzpomíná se slzou v oku každý bluegrassman okresu Náchod. Já jsem přišel z druhé strany, od proslulé „Bartoňovy útulny“ architekta Dušana Jurkoviče v osadě Peklo, čímž jsem zaprvé zjistil, že údolí Metuje je tu mimořádně krásné, a za druhé jsem si celou cestu lámal hlavu, kde že to v poměrně úzkém a zařízlém údolí ten festival bude. Těsně před hospůdkou se údolíčko mírně rozšířilo, a jestli jsem se dobře díval pod nohy, tak místo konání je zbylých 364 dní v roce zřejmě volejbalovým hřištěm tamních chatových osadníků. Ne, nejednalo se o festival pro pár kolemjdoucích: na poměrně úzkém a protáhlém pozemku se dokázalo zmáčknot slušné množství diváků. Dopouštím se zřejmě nepřesného odhadu, ale domnívám se, že tisícovka jich byla.

Doufám, že to až sem vydrželi všichni ti, kteří navštívili Festival Na Ostrovech dávno přede mnou, a omlouvám se jim. Odteď už se to bude týkat letošního, již **9. ročníku**. Téměř na minutu přesně ve 14 hodin předstoupil před publikum boss Zajda a krátkým uvítáním zahájil akci. Moderátor Milan Schmidt, který nás následně provázel festivalem velmi příjemným způsobem, byl sice také přítomen, ale jako muzikant, konkrétně baskytarista zahajujícího

Franta Kasl Tria

. To tvořil ještě písničkář a kytarista Franta Kasl a hostující bubeník Tomáš Vokurka; jeho role byla spíše rozehřívací. Ale hned poté přišel jeden z vrcholů akce, aspoň pro mne. Víím, že se „sdružení nejlepších sidemanů“,

Malina Brothers dá vyčíst leccos, hlavně nepříliš hvězdný sólový zpěv a nekoncepční výběr repertoáru. Ale letos zahráli tak špičkově, že jsem poprvé cítil, že výše zmíněné jsou v jejich případě nepodstatnosti. A ten bezbřehý záběr dokázali obrátit ve svůj prospěch: vyslechli jsme ukázkou (*Šporkovská árie č. 6*) z připravované desky barokní muziky

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Středa, 28 Červenec 2021 23:24

aranžované pro banjo, kytaru a housle, byli jsme pozváni na její křest 29. 8. v Kuksu a byli jsme slyšeným velmi potěšeni. Aspoň já ano.

Vojta Kidák Tomáško zpíval, rozprávěl, pobízel diváky ke zpěvu různých citoslovcí, nutil je „dělat balalajku“... prostě to s lidmi uměl. Jeho novější věci mě nijak zvlášť nenadchly, ale Vojta Kidák Tomáško tu vlastně nikdy nebyl proto, aby mě nadchl. Uvědomil jsem si, že je mu už 74, že vypadá a hlavně působí pořád velmi klukovsky, že v době, kdy jsem začal brát hudební rozum a docházet pod různá pódia, tak on už na nich stál a že je (i) v něm kus mého mládí s muzikou. Dámská bluegrassová kapela

Od plotny skok o sobě říká, že se pohybuje na pomezí bluegrassu a „ladygrassu“, což - kdybyste nevěděli – je „termín, kterým označujeme to, jak hrajeme“. Proti tomu ovšem nelze nic namítnout. Největší síla a současně slabost dámské pětky je ve zpěvu, zejména sborovém, a jejich muzika je příjemná, i když s chybami.

Holy Water – sestava, o které se mluví vždy s uznáním, ale kterou není lehké potkat. Na Ostrovech jsme měli to štěstí – o to větší, že Holy Water vystoupili ve třech (s holandským zpěvákem a harmonikářem; omlouvám se mu, že jsem nezachytil jméno, ale kdyby kapela měla místo odkazu na Facebook své webové stránky, jistě bych se to tam dočetl...), což prý je v poslední době vzácné. „Hrajeme rokenroly a srdceryvné písně,“ tvrdili o sobě, nicméně nějakých dvou „srdceryvných písní“ jsme se dočkali až v závěru a místo čistokrevných rokenrolů jsme slyšeli spíše rockabilly. Holy Water hráli s neskutečným nasazením a jejich největší hvězdou byl na lubovku hrající kytarista Chris Schut: ten byl opravdu neuvěřitelný. Celé to bylo trochu neuvěřitelné: nejmladší kapela sobotního odpoledne a večera hrála s úspěchem v průměru spíše staršímu publiku Ostrovů rebelskou hudbu jejich mládí...

Milkeaters patří v posledních letech k naší užší bluegrassové špičce a současně k velmi progresivnímu bluegrassovému křídlu. Tentokrát to ale zpočátku tak nepumpovalo jako obvykle. Na vině byl spíše asi zvukař (trošku se to dělo většině kapel, ale Milkeaters to asi nejvíc uškodilo), který se několik úvodních písní trochu zastřeloval a pouštěl ven trochu unylý zvuk.

Jsem rád, že už jsem tam byl: Festival Na Ostrovech

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Středa, 28 Červenec 2021 23:24

Nakonec si Milkeaters publikum naklonili, zejména pak kytarista Petr Ježek s modrým „futrálem“ na oteklém ukazováčku levé ruky (se čtyřmi stehy), který třemi prsty improvizoval nadupaná sóla, vlastně i doprovody... doufejme, že si neublížil. A na závěr

Nezmaři, vlastně jediné velké hvězdy večera a také jediní folkaři! Je-li toto specifikum zdejší dramaturgie, diváci s ní byli spokojeni. Nezmaři předvedli pečlivě namíchanou směs starých hitů a novějších záležitostí, krásně zazpívali a na závěr ještě pozvali Vojtu Kidáka Tomáška (čili, jak říkají, Vojtu Tomáše Kidátka), zahráli si s ním a pokřtili mu jeho letošní album Všechno je tak, jak má být vodou z Metuje. Pofestivalového sessionu se ujali Milkeaters: není to až tak obvyklá záležitost a určitě to můj pozitivní dojem z Festivalu Na Ostrovech ještě vylepšilo.

Festival Na Ostrovech (9. ročník) – Franta Kasl Trio, Malina Brothers, Vojta Kidák Tomáško, Od plotny skok, Holy Water, Milkeaters, Nezmaři; 10. července 2021, Náchod – Bražec, osada Ostrovy. Foto: Lilly Pavlak